

ELSA YOUTH MEETING

Eerste dag 15 juli 2007

Aangekomen in Groesbeek, waar de meeting doorgaat, was ik onder de indruk van de omgeving. De plaats is omringd door veel bos. Het straalt gezelligheid uit en je voelt dat het er aangenaam is. Het is best warm maar de bomen zorgen voor afkoeling. Aan het gebouw staan al een paar deelnemers buiten te kletsen en nadat ik mij voorgesteld heb, ging ik inchecken.

Na een beetje vertraging wegens bijkomstigheden (mensen die formulieren waren vergeten in te vullen, waaronder ikzelf en etc) en al gesprekken gevoerd te hebben met andere lotgenoten, konden we gaan eten. Het avondmaal bestond uit soep en daarna een Italiaans gerecht en nog een dessert. Na gezellige gesprekken en gelachen te hebben tijdens het eten, kregen we een introductie van wat er op deze meeting ging gebeuren en wat het doel was.

Achter de inleiding mocht iedere deelnemer naar voor komen om zichzelf voor te stellen en kreeg een naamkaartje. Al van in het begin was er veel humor, zelfspot en iedere mannelijke deelnemer van een land claimde dat hun alcohol het beste en het sterkste was. Toen iedereen aan de beurt geweest was, gingen we terug de andere zaal in om nog wat te drinken en te praten. Er waren heel wat mensen om tegen te praten en ervaringen mee uit te wisselen, zodat sommigen het tot laat trokken waaronder ikzelf dus.

Tweede dag 16 juli 2007

Na om half 7 opgestaan te zijn en een ontbijt op zijn Hollands opgegeten te hebben, werden we in twee groepen opgedeeld. Groep één mocht eerst de workshop van de twee Schotse vrouwen mee doen. Groep twee kreeg uitleg over ELSA en het ontstaan van ELSA.

Er werden nog verschillende onderwerpen aangehaald en Irana vertelde haar verhaal hoe zij in contact kwam met ELSA en dan uiteindelijk gepassioneerd werd om medewerker te worden. De workshop was theatergericht en je kon je lekker laten gaan. Het was een ideale manier om je terughoudendheid te overwinnen en je te amuseren. Je leert ook dat het niet uitmaakt wat mensen van je denken, iedereen zette zichzelf een beetje voor gek. Het maakt niet uit als je je maar amuseert.

In groep twee werden onderwerpen aangehaald over hoe we stotteren het best aan het grote publiek kunnen overbrengen. Velen weten weinig van stotteren en denken dat het niet iemand zijn leven kan beheersen. Velen hebben mythische gedachten over stotteren of denken maar dat het een klein probleempje is. Voor sommigen beheerst het hun leven niet maar er zijn er velen die wel problemen hebben. Daarom dat het groter moet aangepakt worden en meer in de aandacht gezet moet worden. De beste manier, volgens mij, om te beginnen is om allemaal al samen te werken. Daarmee bedoel ik dus "iedereen die iets met stotteren te maken heeft". Verder kwam het delicaat onderwerp van onbekwaamheid ter sprake. Voor sommige mensen met een stotter vormt het inderdaad een probleem en voor anderen weer niet. Zij bereiken gewoon wat ze willen ook al hebben ze die stotter. Ik heb toen niet veel gezegd en gewoon geluisterd. Ik wist wat de organisatoren er mee bedoelen en wat ze willen bereiken. Het komt erop neer dat het voordelen heeft voor mensen waar het stotteren een probleem vormt en voor diegene waar het geen probleem vormt.

De reden van het onderwerp is omdat er voor stotteren nog niet zoveel hulpmiddelen zijn zoals bij doven, blinden en rolstoelpatiënten. Stottertherapie wordt niet altijd terugbetaald en de kosten kunnen wel heel duur zijn.

Tijdens de avond kregen beide groepen een presentatie over ELSA en ISA (international stuttering association) en andere organisaties die er mee verbonden zijn: hoe ze te werk gaan, hun verbondenheid en wat ze kunnen bereiken.

Daarna volgde een video-presentatie over verschillende stotterorganisaties.

Er volgde terug een gezellige avond met elkaar.

Derde dag 17 juli 2007

Vroeg opgestaan en mij vlug gedoucht om dan te ontbijten. Ieder van de deelnemers moest in groepjes van 4 het ontbijt, middagmaal en avondmaal klaarmaken. Dat hield ook in: tafels dekken, afruimen en afwassen, koffie zetten, zorgen dat er op iedere tafel alles aanwezig was. Het gezellige was dat je met zoveel verschillende nationaliteiten aan tafel zit en dat het altijd leuk blijft. Je kan zoveel verschillende culturen zien op één morgen dat je snel wakker wordt. Er was één Belg en verder Hollanders, Spanjaarden, Bulgaren, mensen uit Litouwen en Estland, Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Noorwegen, Zweden, Finland, Schotten, Engelsen, Ieren en tenslotte Denen.. Ook leuk was dat het gemengde deelnemers waren, vrouwen en mannen. Heel belangrijk.

Na het eten terug de opdeling van de groepen die de dag ervoor waren gevormd.

Groep één kreeg een workshop over de rechten van de mensen en rechten van de mensen met een onbekwaamheid. Groep twee kreeg drama en theater waar je begon met ontspanning en opwarming. Een dans met zang op ritme en daarna verschillende rollenspelen of dingen die je moest uitbeelden. Verder ook spelletjes waar je heel actief en snel moest in zijn om niet gepakt te worden. Daarna moest iedere groep omwisselen. Het systeem was zo dat iedere groep iedere workshop zag. Een hele dag met de workshops bezig zijn en plezier hebben en bijleren. Rond 12 uur stoppen om te eten en daarna moesten de groepen wisselen.

Tegen het einde van de workshops, had iedereen weeral honger en dorst en was het opnieuw tijd om wat energie binnen te halen.

's Avonds werd alles klaargemaakt voor gastsprekers van Demosthenes .

We kregen de opdracht om een project te maken om stotteren bekender te maken of voor een bepaalde doelgroep. Mijn groep deed de doelgroep kinderen van 5 tot 10 jaar. We werden in 4 groepen ingedeeld en iedere groep begon met creativiteit en ideeën te geven. Het was leuk om te zien hoe iedereen creatief kon zijn en inspraak had. We zorgden ook voor een kleurige slogan, een goede naam voor onze organisatie. Alle punten, die we hoog in het vaandel dragen, werden duidelijk aan gegeven en onze doelen werden ook duidelijk gemaakt.

Ik en nog twee andere lotgenoten deden een cartoon met in de hoofdrol "stotterman" die als de held, andere stotteraars uit de nood helpt. Drie van ons deden de presentatie van ons project en de andere drie de cartoon van het project. Toen sommige van ons last kregen van hoofdpijn van teveel te denken, werd het tijd voor een pauze en gingen we rusten in het gras en iets drinken. Velen gingen zich ook douchen en opknappen om dan gezellig samen te zijn en wat plezier te maken. Er werd muziek gemaakt en gedanst. Bij sommige jongens en meisjes klikte het wel heel goed. Wie weet, kunnen er wel eens romances ontstaan.

Woensdag 18 juli 2007

Vandaag was het een vrije dag. Je kon kiezen tussen de stad Nijmegen ingaan of naar het museum in Arnhem en fietsen. Ikzelf heb gekozen voor de tweede optie ook al was ik heel moe. De meeting was heel leuk maar ook uitputtend. Als je het in de avond gezellig hebt en je moet er dan vroeg uit om heel de dag aan workshops mee te doen, dan is het zwaar.

Met de bus gingen we tot aan het station en dan met de trein tot Arnhem. Het was aangenaam en tijdens de rit kreeg je weer de gelegenheid om sommigen beter te leren kennen. Daarna allemaal per taxi tot aan het domein met museum. Daar namen we een fiets en reden we door een heel aangenaam landschap waar ik mij vrij voelde. Ik had ineens veel meer energie, ik had dus iets actiefs nodig om wakker te blijven. Als ik die omgeving zag, dacht ik dat er meer van die natuurlandschappen zouden moeten zijn, in plaats van ze te vervangen door lelijke industrieterreinen.

Aangekomen, hebben we iets gegeten in het museum en nog wat gelachen. De kunst van Van Gogh was iets teveel voor mij. Ik was te moe om mij te kunnen concentreren en een eigen mening eraan te geven. Ik had iets actiefs nodig zoals dat fietsen. Ik ben daarom maar naar buiten gegaan met een paar anderen. Daar bevonden zich mooie sculpturen.

Toen we die bewonderd hadden, wachtten we op heel de groep om dan terug door een nog mooier landschap te rijden. Ik heb heel de tijd voorop gereden, lekker genietend van de prachtige natuur. We reden zelfs langs een soort "woestijnlandschap". Uiteindelijk hebben we 40 kilometer gereden, vertelde me iemand. Daarna terug heel de trip per taxi en trein en bus naar Groesbeek. Terug op het domein aangekomen, had ik een douche nodig en daarna een goede maaltijd. Iedereen was er trouwens aan toe. Achter de afwas werd er muziek opgezet en werd er weer plezier gemaakt. Ik ben toen vroeg gaan slapen. Ik wilde mijn energie opsparen voor het afscheidsfeestje van vrijdag.

Donderdag 19 juli 2007

Na ontbijt terug de opsplitsing van groepen voor de workshops. Nu kregen we de opdracht om een theater-act te doen over een scène van duizend en één Arabische nachten waar we dan een eigen speech in mochten geven of ineens iets konden improviseren. Ook mochten we alleen een herinnering opschrijven in onze eigen taal of een taal die we kozen. Je mocht dat vertellen in de groep in eender welk taal je wou. Het maakte niet uit of je het verstond of niet maar hoe het overkwam en klonk, was het belangrijkste. Natuurlijk waren er mensen nieuwsgierig om te weten waarover het ging. We oefenden alles goed in en kwamen met eigen teksten. We mochten ook uitbeelden met ons lichaam "hoe blokkeren op woorden voelde" bv één persoon probeerde iets te zeggen terwijl iedereen rond hem hing of hem tegen hield.

Na de workshops kregen we nog tijd want in de avond moesten de vier groepen hun project vertegenwoordigen. Dus onze groep splitste zich op om de presentatie verder af te maken en de rest om met die cartoon bezig te zijn. Na veel oefenen en lachen lieten we onze cartoon zien aan de projectleider, die het goed vond. Het presentatiemateriaal was ook geslaagd.

Na het avondmaal maakten we ons klaar om nog één keer te oefenen om dan samen te komen met de andere deelnemers. We kregen stembriefjes om aan te duiden voor welke groep je kon stemmen.

Iedere groep had zijn “unique” presentatie en bracht de act goed. Ik heb gestemd op de groep die mij het meeste raakte met woorden en blijkbaar voelden velen hetzelfde. Zij werden ook de winnaar en kregen een fles wijn of champagne. Heel leuk om te zien.

Na de bekendmaking van de winnaars werd er een dvd opgezet van de vorige ELSA-meetings. Sommige spelers kwamen heel bekend voor op de dvd. Het was leuk om te zien dat ze ongeveer hetzelfde hadden gekregen maar het toch totaal anders deden. Persoonlijk hoop ik dat er ooit een meeting wordt gehouden tussen alle leden die al op een ELSA-meeting aanwezig zijn geweest.

Na het bekijken van die dvd, werd een ELSA-traditie gedaan. Iedereen maakte in de kamer een grote kring met zetels en stoelen en de ruimte werd verduisterd. Iedereen zocht een plaatsje om iets te drinken of te eten in de hand. Daarna legde iemand van de organisatie uit wat de bedoeling was. Ze hield een formulier in de hand met vragen op. De bedoeling was dat je een nr zei en dan kreeg je een vraag waar je eerlijk of gewoon grappig op antwoordde. Ik had de indruk dat velen dus niet goed durfden antwoorden. Ik deed het wel graag en was altijd eerlijk en open op mijn vragen, ook al verschoten mensen er soms van. Na die traditie werd er nog muziek gespeeld, gebabbeld, gedronken en gegeten, gepraat.

Vrijdag 20 juli 2007

Moelijk uit bed geraakt en meegeholpen met het ontbijt maken. Sinds het begin van de meeting was iedereen close met elkaar. Automatisch heb je al een band met elkaar wegens het stotteren.

Samenkomst van alle groepen en feedback over de opgevoerde projecten van de groepen. Dan werd besproken wat er de laatste dag allemaal ging gedaan worden en wat je eventueel kan doen met al die informatie als je terug thuis bent. Er waren posters en flyers met allemaal informatie, handig om uit te delen.

In de namiddag kwamen alle groepen samen om het theateroptreden te bespreken en om nog dingen erin te voegen. Op vrijdag mocht je mensen uitnodigen en kwamen er mensen van vorige meetings langs. We kregen tijd tot na het avondmaal om van alles te oefenen voor de opvoering. We zochten voor duizend en één Arabische nachten nog wat attributen die van pas konden komen.

Er waren vele leuke opvoeringen met vooral een spectaculaire opvoering van de groep van Lulu en Jan, die op korte tijd een heel stuk gemaakt hadden. Hun stuk eindigde zelfs buiten de kamer ergens in het bos. We werden allen mee geleid naar een open plek in het bos en dan werd er zelfs gedanst. Er was veel samenhang en emotie. Na het lange applaus gingen we terug naar binnen en was het tijd voor het afscheidsfeest. Sommigen gingen zich nog vlug even proper maken want het had juist geregend en de grond was drassig.

Er was een karaoke-installatie aanwezig en er werd veel gezongen en gelachen. Er waren verschillende soorten dranken en iedereen had plezier en er werd gedanst tot laat in de nacht.

Zaterdag 21 juli 2007

Na een leuke nacht, niet echt veel kunnen slapen, moest ik er vroeg uit om het ontbijt te maken en de tafel te dekken. Lekker gegeten van het overschot van de barbecue die we de vorige avond hadden klaargemaakt. Vrijdag bestond het laatste avondmaal dus uit een uitgebreide barbecue met allerlei lekkernijen. Het was te goed om er weinig van te eten, dus iedereen deed zijn best en toch was er nog veel over. Iedereen had spijt dat de meeting ten einde was en begon afscheid te nemen. De organisatoren kregen bedankingen en ik hoop dat we nog contact zullen houden met iedereen. We hebben, op deze korte tijd, veel samengewerkt en elkaar veel beter leren kennen. Er werden emailadressen en andere gegevens uitgewisseld voor blijvend contact. Ik hoop dat er nog een meeting komt maar, deze keer, met alle deelnemers die er al zijn geweest voor ELSA.

Je kunt er veel leren en ik heb nogmaals veel over mijzelf geleerd. Op meetings met stotteraars of tijdens het McGuire-programma doe ik veel zelfkennis op en kom ik geregeld mezelf tegen. Iedereen is er vrij om zijn eigen te zijn en een spreektechniek te gebruiken, als je die hebt. We zijn dus stotteraars onder elkaar en stotteren kan daar in overvloed. Zelfs in de buitenwereld is het toegestaan. Ik hoop dat ik ook op een volgende ELSA-meeting aanwezig kan zijn.

Groeten

Kenny Scheerlinck Herstellend stotteraar en lid van het McGuire programma.